

عنوان مقاله:

بررسی علت و فلسفه تعلیم و تربیت دینی در مدارس ابتدایی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

ناصر فرنیا - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

علی سلیمان نژاد - دانشجوی کارشناسی پیوسته، آموزش الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه فرهنگیان، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت همین بس که موجب شکوفا درباره اهمیت رسیدن قوای آدمی و تحقق شدن استعدادها و به فعلی گوهر وجود او خواهد بود. تربیت صحیح، شرط الزم برای تربیت کمال آدمی است. اگر آدمی زیر نظر مرب شود فرشته خو می گردد، و گاه از فرشتگان هم فراتر می رود و گرنه به قهقرا رفته، به مرتبه حیوانی و فروتر از آن تنزل خواهد کرد. پس رشد صحیح فردی و اجتماعی و پرورش استعدادهای آدمی، منوط به تربیت صحیح دینی او است. مربی کسی است که در راستای دین الهی و تقویت ابعاد انگیزشی و گرایشی، رفتار متری را در جهت صحیح هدایت می کند و زمینه هایی برایش فراهم می کند تا استعدادهای او شکوفا شود. تحقق تربیت دینی مستلزم و قابل شناخت نیازها و ویژگی های متریبان، جامعه و عناصر برنامه می باشد، تا برنامه های تربیتی مطلوبی مطابق این نیازها در احی شود. قالب عناصر برنامه درسی، برنامه ریزی و طر با توجه به اهمیت دین و دین ورزی و نقش دین در زندگی بشر، می توان مهم ترین و اساسی ترین حوزه تربیت را تربیت دینی دانست، زیرا این قلمرو تمام ابعاد وجودی انسان را دربر می گیرد.

کلمات کلیدی:

ابتدایی؛ تعلیم؛ دینی؛ دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1698909>

